

ACC. NR M. 12696: 1-23.

FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

Landskap: Småland Upptecknare: K. J. Nilsson, Mariannelund  
Härad: Östra Berättare: " " "  
Socken: Ölma Berättarens yrke: f. d. smed  
Uppteckningsår: 1953 Född år 1865 i Kråksnutt

Bröllops seder. s. 1-23.  
Längledning. s. 12-13.

LUF 91.

ACC. N:R M. 12696:1.

En följande av Rättshuset  
på morgonen av 1800 Talet, Lunds  
samma högt.

Det större än församling kyrkan  
Lund och var ena delig församling att  
få vara med på, den riksdagen  
församling i kyrkan, men en större  
hörsal på en annan byggnad, där  
vågar man förtäro i Rättshuset  
hvar ena för sig och 1000  
det för den tiden var för alla kyrkans  
samma gäst, det var församling  
samma är på samma för  
hvar det ett sammanhållande församling  
samma stann så att alla gator  
samma församling och en i dess  
högt högt vi ha samma 3. och

FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

Lup 91

1

allt äro det, vi skulle ha beordrat  
 oss i ett gäld, vi vilj  
 först äro till saken i h  
 äro i saken förändrar i  
 där skulle vi vara på på  
 gälden för att kunna  
 gälden på hela tiden. Vi  
 skulle förstås, det lag  
 ut, vi fick kalla i gälden  
 äro, händelse förändrade  
 somt som fört till förmå  
 i saken äro saken  
 händelse för att ta  
 alla händelse, vi  
 att vi var förändrade  
 till saken, att det  
 händelse för händelse  
 vi var händelse

5. På vår första möte oss Betjäning  
samt jag hade som gästkläderna och  
vår afäktare och Perssonerna som  
lades på ett bord i ett särskild rum  
i förtur möte värdskapet som  
håller oss vår kassan. Å byd oss  
gå in i Bröllopsalen i 1:a plats,  
där satt alla gästerna bankade  
och väntade, vi sysselsatte gjorde  
helt en lagom och sedan satte  
vi oss, sågden Präst kom sj. Å  
och var till att vi som var kassan  
litt önskade oss lite vitt kaffe  
som fick inget, ty vi kunde ej  
sitta i stället. Då Prästen kunde  
kassan. Nu var Talarvordet slut  
så som skickades det två, Karlav,  
föredrag som samkyllar att motta

Prästen visket den stora gården  
han hade kört i vät en gång  
ä, nu satt han västan fast  
han måste gå igenom och hålla  
i släden så sj förm Trallade ut  
han körde den kört sjels utan  
kusk. så kom han ännu en gång  
hans fura, han kom backande in  
i bygade ä had om ursakt, knäpte  
lode boken på bröstet, slängde  
på sig kappan ä säger, den  
är väl färdig, bed den komma  
om ä den kom ganska och fick  
lätta kua på pallen, så den  
stigit upp så bitt och rökar  
och åter en blom och en  
psalm var spögs, det hela tog  
sitt en fjärd av en timme

Da' daren var bögigt upps och  
vände sig om för att gå ut så  
möttes den av hufvudsak som har  
en stor bricka med glas och en  
karaff med vin, den skulle brytas  
skålen drickas och under tiden  
som ständigt höll sina glas så  
höll prästen tal för brudparet.  
Nu blev det en paus, alla  
gick ut för att röka på sig och  
för att hälsa på varandra, och  
den skulle maten serveras.

Det var bestämt att äta  
middagen kl. 12.30 men det  
gick ej, för att prästen ej  
kunna komma fram i tid  
så kokarna var alla för  
att den skulle hålla maten varm.

Så kom vi till en st, och så  
 till att maten var färdig så  
 vi skulle inta våra platser.  
 Detta, berättar han ej säga  
 två gånger, då vi hälsat  
 sjöng prästen en bordsbön.  
 Sedan framhvar, och prästen  
 serverades först sedan Bred-  
 parets, sedan gick maten runt  
 till alla. Maten var till stör-  
 sta delen varm-kätt, eller kok-  
 mat, och vi var klokare,  
 men jag vill säga, att det  
 gick åt mat den middagen.  
 Ty alla var på svältgränsen.  
 Det tog två tjänare vid  
 bordet innan den blef all.  
 Så det var länge sedan avskit

12696:7.

ACC. N:R M. 12696

FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

7

När jag åt eftermiddagen som  
 vanligen brukade vara mycket  
 soppa så hade vi då en  
 ättat, det skall att jag  
 skott utöver försvaret där  
 Prästern satt till den som  
 som fanns i den mycket st  
 atta sökmän kassades  
 till och utbrast från Tårn  
 igen hela församlet. Prästen  
 hade ju som satt invar för  
 det som vi andra, helt  
 förestod ända, och prästen  
 var det ty han höll på att  
 skratta och men kände  
 till sig, hans som som  
 där höll i sin Präst skott den  
 till sig i slag av soppan i köket.

12696:8.

Den här det jättest, under de många  
 gånger och sedan, helt förslagen  
 och tillstånd, smällen. Ja tillstånd  
 förstakt var en stor smällning i mat  
 båg sen den lagt upp då den  
 skottat upp i bogen i choral. Båg  
 hade den stekt ner en lång stor  
 andas mer till smällen, i choral  
 djupa båg hade den släp ner  
 en laddad. Dyrassintgärlar, fästade  
 med en lång fästade ut den  
 fästade ut för den skjutning  
 hade jag en del ofarlig, den det med  
 - det var så så och inga hårda  
 försök i den, Dyrassinten sig  
 alldeles på på den fästade smällen  
 och annan smälling skjutning var  
 med reelliga gärlar eller båg

En ~~gammal~~ <sup>gammal</sup> sed  
vid påsk och Bröllopp, men gammal  
seden är här jag alltså köpt.  
Gästarna det skönt vid ett Bröllopp  
~~Bröllopp~~ <sup>Bröllopp</sup> seder för Brudparet, ty allt  
anses för lyckan man kunde  
få ~~här~~ <sup>här</sup> att som sade att det  
här var ett löst gifte för  
som sköt så mycket av Brölloppet,  
Seder på källan kändes flera  
påskenätter, men så med gäster  
och längre utomkring barn.

De hade ungdomen kände att  
bekanta sig och vill dansa, men  
det vill ej värd folket ty som  
skulle vara trevligt, men som  
fick göra ringdans och ringdans  
ty ungdomen ville dansa med bruden

ACC. N:R M. 12696:10.

FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

10

Det var alltid vanligt att alla  
gästerna skulle dansa med Brud-  
paret om än alltså så lite.  
och därför så hette den mest  
stängda i den stora ringen och kuu  
den ej fly eller komma undan  
om gäster i stället för  
att vara i den stora ringen och så  
då den stora ringen såg på  
dessa sätt hette alla att  
att alla så långt med paret  
och i denna stund så var  
så som man såg det kaffet  
i riket och så  
kändes det inget, det  
här på att så  
här så förmodligen genom

Uppdragen till den stora kaffedriks-  
 magaren så tillagades ställbänkar  
 och till de gästerna som skulldes  
 stanna kvar samt i stora rummet  
 och på andra rummen hade de  
 sjukskränkta, de sjunga fanns i  
 till alla tydet - var en stor  
 släkt, och hushållskat var 5 a 6  
 personer. Till vissa och Engeström  
 som var sjuksvaga hade de  
 haft ett litet rummen hos sin  
 grannar och på gästerna som var  
 i till, Rummet var så litet  
 att det ej var mer än en  
 stor utskärsång och ett bord i  
 två stolar, i det passade  
 bra för oss som för övrigt  
 var värmer i grannar hemma.

Efter kaffpausen, så skulle  
alla Följas (ledas) till sina  
sängsoffor. Detta sängfärlje  
och bestycke betjäningar, men  
först alla så skulle Brudparet  
följas till sin Brukammare  
och till Brudsängen. Alla skulle  
som se Brudsängen, var ställda alla  
upp i ett led i matsalen och  
bestycke före, därefter Brudparet  
som höll varandra i handen  
så gick som till Sängkammaren  
Betjäningen öppnade dörren  
och Brudparet gick först in  
och till sängen, därefter kom  
allesammans för att se den fint  
pyntade sängen i alla Bråkiga  
Sittfärljer, alla gick fram i säng.

Hälsningar till Bredparet både skönt  
kvantigt ~~öga~~ och humor, men ej  
något oförskämt utan roligt.  
Sedan tackar Bredparet sina  
Barndoms ungdomsskambrister  
för alla roliga minnen och  
ämnar både kfeat. & önska de  
dessa att snart få se sin  
Bredsång Sjesad  
under detta sängbesök så  
smaltrad skottet utanför  
husen, så måste vi hemma  
dem samman, & alla var vi  
mycket trötta, Parets Betjämning  
läste chörren om dem och fick  
sedan följa oss andra till  
13 våra sängar.

14  
När kommit ä jag fick en annan  
flicka till sängföljare, och hon  
frågade om vad ä var vi var ifrån  
hon var så intresserad av oss.  
Men hon måste gå, det var ju  
midsomst, ä dei skulle sovit för  
länge sedan, hon gick ä socht  
gode att ä tillade att nu skall  
vi sava till vi kommer med kaffet  
det sa vi på sorgen i morgon  
Så hälsade vi på oss och  
fart vi vidare. Då säger jag till  
kamraten, men var skall vi  
sätta våra skor och strumpor?  
Var för frågar du det säger han  
jo det är inte säkert att vi  
bittar dem då vi skall kläda  
14 oss i morgon bittida.

15 JAN 1966

[illegible]

15

Resan till 6 på morgonen kom Bergmann  
 till oss i förgade hem vi hade  
 det var allt bra, han hade nu  
 enastående och en skalle som många  
 andra stora gäster, denna hade varit ej  
 fört tala någon ting med under gården  
 och Berden hade stått sig till ett  
 tillräckligt arbetat i till stora gäster  
 som var kända Bergmann hade  
 jagat Gustafsson, och Berden jenny  
 Fransson, Blasen annat så friga-  
 de han om vi haft något besök  
 på natten, ja säger jag, den  
 friska som följde oss till sömns  
 i går kväll, han kom åter,  
 ville han ej stanna eller vad ville  
 han han frågade om vi hade natten.  
 Nere hos oss är ett fattigt barn  
 ingen kottar natten skot eller  
 Strömboer



M.12696:18.

18

Men när det Rindochaffar och  
 Rindochaffar lärade smekant  
 så kan den med kaffet och  
 Smettarnas giv i kaffet  
 av två plöcker och vi lag ja  
 fortfarande sedan vi stannat  
 på Sjöns julikar som kom på  
 smeten, kan kan vi seka skär  
 jag skulle ta mer den i kaffet  
 (färdiga) sedan tack för bärslag  
 kaffet, men den kan vi seka  
 själva säger jag, så det får dig  
 att vara det idret att kaffet och  
 lösen gick. Vi kände oss och gick  
 upp till de andra kaffet  
 och kan kan det verkligen stannat  
 säkra, Dagsar och seka skär  
 kan också kaffet och seka  
 skär i Sjöns och kaffet

Denna hade på samma gång otroligt  
 kalligt, och som var för  
 denna uppgift var alltid friheten  
 men så det var känsligt  
 så hjälpte mig pojkarne till.  
 Helt gick i glad vänskap.  
 Denna tag på tiden, vi skulle ha  
 ha en lättnadstid kl. 10. men då var  
 ej sällningarna avslutade utan var  
 den som tog på sig det som var  
 Helt eller överströmt, ingens  
 såskett var frihet, hade ej någon  
 strömning, men på ena fante, en  
 hett eller på ena lundon tiden  
 vi åt, så det gick ganska bra  
 fast det skattades skattigt  
 Efter frukosten så var det det  
 lilla lilla med på detta saliga  
 19. Denna tog på sig hjälpte samman.

Men när det redan sedott som  
skulle vara bort såg det ut  
som att brödespersedlar brändes  
men det gick ej till, och hade  
försäkt med alla nycklar i  
huset men det gick ej, ty  
som hade något över sig  
så som var för säkert.

På söndagen var beaktad till  
K. B. så skulle den kyrkostyrelsen  
skulle komma, och det var gärd  
gäst äldre gäster skulle vara vid  
föreläsningen för olika föreläsningar  
att stanna, och vi skulle east.  
Ty vi var födda för barnen men  
vi återstod att stanna, ty det  
kunde ej till händelse  
för kommande dag det förs på  
vatten.

M. 12696:21.

21

Det var det som sagt påsk-  
 dagen. I morgon var stället och  
 löstigheten i morgon, där  
 också var varit förskolan om-  
 kast. Bredvid den som ligger  
 det som varit vardagligt.  
 Den som pratar i god tid  
 och medelst en försiggelse i all  
 lugn och stillhet och sedan  
 såsom en, efter. Hoppsträckning  
 lite senare, så att den prästen  
 hade, till gäcke tröstigt i säng  
 med den förskolan och den  
 som alla trötta så att den var  
 god som, skatten hade det  
 kast och förskolan mycket enklare  
 och till stället upp tilligt  
 att alla hade till påskdagen.

FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

22

[illegible]

M. 12696: 23.

23.

att en uppkör till  
 krossast var bryn, en hufvud  
 fick följa med oss i bilen  
 var krossast bäst till oss  
 var utom bryn. Men sedan  
 blev det även en stor förtä  
 brynaren, då var dom helt  
 gemensamt så stannade vi  
 och tog bort alla Bjälarna  
 ty så hade vi ingen så länge  
 det var svart att krossast  
 hem till krossast, men  
 så blev det ett krossast  
 för oss för hela löst framt  
 det hela är ju i detalj  
 som ett anslag från ett  
 ett krossast på 1880-1890  
 talet, som nya tiden har andra  
 seder